

hedsunderstøttelse, kun kan være i Overensstemmelse med vore Principper, kan jeg paa Grund af de Oplysninger, der er stillet til min Raadighed siden da, anbefale at støtte Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (*Kragh*): Funktionærernes Stilling i Forhold til den sociale Lovgivning og ganske specielt i Forhold til Arbejdsløshedslovgivningen har jo længe været diskuteret, ogsaa Pensionsspørgsmaalet for disse Deltagere i Produktion og Omsætning har været Genstand for offentlig Debat, og dette er resulteret i Forsikringsinstitutioners Dannelse med det for Øje at hjælpe Funktionærerne overfor Alderdomsvirkninger efter lignende Principper som dem, der er gældende for Stats-tjenestemænd. Men saa langt er man ikke naaet paa Arbejdsløshedsområdet, thi vel er Ledighedskasser opretholdt med anerkendelsesværdigt store Ofre fra Funktionærernes Side, men disse Kasser har ikke, mig bekendt, i hvert Fald ikke i synderligt Omfang, fundet en tilsvarende Støtte fra Principalers og Virksomheders Side, som Tilfældet har været med de oprettede Pensionskasser.

Det Spørgsmaal, som her foreligger til Overvejelse, er nu dette, om der her kan siges at foreligge et socialt Problem, som med Rette kalder paa offentlig Støtte. Dette maa efter min Opfattelse bero paa en nærmere Undersøgelse af Funktionærernes Stilling indenfor Produktion og Omsætning, det maa være afhængigt af Ansættelses- og Afskedigelsesvilkaar, det maa bero paa de Gennemsnitsindkomster, som de forskellige Klasser af Funktionærer har, paa deres Formuebesiddelse og adskilligt andet, som har været bestemmende ved Udformningen af Lovgivningen for de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Ligeledes maa det for disse Hjælpekasser fastlagte Grundlag, Hjælpens Størrelse pr. Ledighedsdag, om Principaler eller Virksomheder bidrager eller ej, og forskelligt andet her siges at være af omfattende Betydning.

Som sagt, det er overordentlig anerkendelsesværdigt, at man paa saa mange Fagomraader indenfor Funktionærstanden ved egne Kræfter, og vel ogsaa her og der med Virksomhedernes Støtte, har kunnet løse denne Opgave. Hvor det ikke er eller har været Tilfældet, og hvor der med god Begrundelse har været rettet Henvendelse til Staten om Støtte for saadanne Kasser, er Støtte i flere Tilfælde blevet ydet. Lad mig f. Eks. henvise til den Hjælp, der i Aarene 1922 og 1923 ydedes Maskinmestre-

nes Arbejdsløshedskasse og Styrmandenes Arbejdsløshedskasse, en Hjælp, som var meget betydelig i Forhold til de Ofre, der fra de vedkommende Kassemedlemmers Side er blevet bragt.

Hele Spørgsmaalet er jo gentagende, og naturligvis navnlig fra Funktionærernes Side, blevet rejst, hvor Forhandlingerne om sociale Spørgsmaal har tangeret disse Problemer, og sidst har Socialraadets Funktionærudvalg optaget denne Sag til en nøje Undersøgelse og udarbejdet Forslag til en Ordning af saadanne Ledighedskasser og en saadan Ledighedsforsikring, Forslag, som vil blive Genstand for en nærmere og nøje Prøvelse ud fra den Velvillie, som de hidtil udfoldede Bestræbelser fra Funktionærernes Side fortjener. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, som den Tanke-læser han er, at finde Begrundelse for en Tvivl om den Interesse, som jeg nærer for denne Sag. Jeg maa sige, jeg skænker det ærede Medlem denne Tvivl, den er ganske uberettiget og ikke begrundet i noget som helst i min Stilling til denne Sag, hverken paa tidligere eller paa nærværende Tidspunkt, men jeg er ganske klar over, at denne Sag ogsaa fra det ærede Medlems Side kan bruges til andet end Støtte for Funktionærerne — dette har jeg længe vidst. En saadan Undersøgelse af det her foreliggende Ændringsforslag vil i den nærmeste Fremtid blive foretaget af mig. Jeg har først for et Par Dage siden faaet Ændringsforslaget i Hænde, og Tiden har ikke strakt til til at foretage den Prøvelse, som her er fornøden, men naar nu det konservative Folkepartis Repræsentanter i Arbejdsløshedsudvalget og ligeledes de radikale Repræsentanter har fremsat Ændringsforslag, som allerede forelaa ved Lovforslagets anden Behandling, men den Gang blev taget tilbage, erkender jeg, saaledes som jeg ogsaa gjorde det i Udvalgsrådet, at der i dette, at Arbejdsgiverne har betalt Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, ogsaa for en stor Del af disse Funktionærer, kan ligge nogen Begrundelse for disse Ændringsforslags Fremsettelse.

Min Betænkighed overfor dem og det, som bevirkede, at jeg henstillede, at man tog dem tilbage ved anden Behandling, er begrundet i, at man ved at stille disse Ændringsforslag til Arbejdsløshedsloven lige ved Udvalgsarbejdets Slutning inden anden Behandling efter min Mening kastede sig uden en nærmere Prøvelse ind i dette Spørgsmaal uden at have Klarhed over, i hvilket Omfang der her kan siges at foreligge et socialt Problem, et Problem paa et nyt socialt Omraade, som paakalder sin Løs-